

Рибарче.

Хей, прѣкрасно е врѣмето,
Трепкатъ слънчеви лъчи,
Край рѣката подъ върбитѣ
Тихомъ Станчо нашъ стърчи.

Мълчи той и погледъ вира
В'дъното на синий виръ:
— Мрѣнки, клѣнъ, пестърви бързи
Хей, красивъ е рѣчний миръ!

— „Да, красива е . . . и сладка,
Рибата щомъ се свари,
Мрѣнчици ще си наловя
Тукъ подъ слънчеви зари . . .“

И сега я вижте Станча,
Какъ е веселъ отъ сърдце,
С'тая вѣдица прѣзъ рамо,
С'тия мрѣнки въвъ ржцѣ! . . .

Латинка.

